

ע"פ 15693/04/16 - נסים מאיר אוזן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 15693-04-16 אוזן נ' מדינת ישראל
27 יוני 2016

לפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר, שופט גלעד נויטל, שופט עמית צבי גורפינקל
המערערים נסים מאיר אוזן

נגד המשיבים
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ - עו"ד עידו מושל

ב"כ המשיה - עו"ד זהר דולב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום ואשר בדיעבד נקבעו כממצא על ידי בית משפט קמא, בתאריך 22.2.10 על רקע סכסוך בעלות על דירה בין אחיו של המערער לבין המתלוננים בתיק זה, תקף המערער את המתלונן. באשר למתלונן יש להבהיר ולהדגיש כי מדובר במנעולן שהגיע באותו יום לדירה לאחר שהוזמן על ידי בעליה כדי לבצע עבודה מקצועית. המערער תקף אותו, הפיל אותו לרצפה, הרביץ לו עם קב נכים שבאותו זמן נעזר בו, נשך אותו, הכניס את אצבעותיו לעיניו, שרט את פניו וצווארו ושמה לא די בכל אלה דרך על רגלו. למתלונן נגרמו כאבים, חתכים ושריטות

בפניו ובצוואר, כל אלה מהווים חבלה של ממש.

בית משפט קמא שכאמור הרשיע את המערער לאחר שמיעת ראיות הטיל עליו את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; 5 חודשי מאסר על תנאי; המערער חויב להפקיד עבור המתלונן פיצוי בסך 2,000 ₪ וכן הוטל עליו קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

על גזר הדין הערעור בפניו.

הטיעון המוביל בהודעת הערעור הכתובה כמו גם בטיעוני בעל פה של הסנגור עניינו התמשכות ההליכים.

הסנגור מפנה לכך שמדובר באירוע משנת 2010 וכתב האישום כשנה לאחר מכן ובבית משפט קמא התמשכו ההליכים עד לפברואר 2016 קרי כ-6 שנים לאחר ביצוע העבירה.

התמשכות ההליכים זו היא בפני עצמה מצדיקה לדעת הסנגור התערבותה של ערכאת הערעור.

הסנגור מפנה לדברים שנאמרו בין אם על ידי מותב זה בחלקו ובין על ידי אחרים שאין זה מן הראוי שגזר הדין ינתן פרק זמן ארוך כל כך לאחר תאריך ביצוע העבירה.

להודעת הערעור צרף ב"כ המערער טבלה ובה השתלשלות העניינים בתיק זה הטבלה מתעדת את הדחיות הרבות שניתנו בתיק ואשר הביאו בסופו של יום לכך שגזר הדין ניתן כאמור כעבור כ-6 שנים.

לצד הטיעון בדבר השיהוי מפנה הסנגור לנסיבותיו של המערער. המערער הוא אב ל-7 ילדים, משפחתו תלויה בו לפרנסתה. מדובר באירוע שאינו מאפיין את אורח חייו ותקופת המאסר, גם אם תרוצה בדרך של עבודות שירות, תקשה עליו במיוחד.

התביעה מפנה אותנו לכך ש-13 דחיות ניתנו לבקשתו של הסנגור שייצג את המערער בבית משפט קמא (שאיננו הסנגור המופיע בפניו כרגע).

משכך אין מקום לבוא לקראתו בשל נימוק זה.

באשר לנסיבות הנוספות, המדינה מפנה את תשומת ליבנו לרמת האלימות ולרמת הכיעור שבמעשיו של המערער. בשורה התחתונה העתירה היא להותיר את הענישה בעינה.

שמענו בהרחבה את טיעוני ב"כ המערער ולא מצאנו ממש בערעור זה.

נתחיל באופיו של האירוע שמדובר בו. לא בכדי פרטנו את העובדות המתוארות בכתב האישום. המערער תקף את המתלון על לא עוול בכפו, בעוצמה רבה. ניתן היה לצפות שמשנפל המתלון ארצה, יפסיק המערער את התקיפה אלא שלא כך סבר המערער והוא המשיך לתקוף את המתלון כמעט בכל איבר בגופו.

דגש מיוחד אנו שמים על מהותו של המתלון. המתלון הוא מנעולן שכל חטאו הצטמצם בכך שביקש לעשות עבודה שלביצועה הוזמן. הוא איננו צד בסכסוך, המערער היה ער לכך ועדיין נהג כפי שנהג.

בהינתן עובדות אלה, המתחם שקבע ביהמ"ש קמא הינו מתחם ראוי. צדק ביהמ"ש קמא כי תופעת האלימות היא תופעה שיש לבערה מן השורש והמלחמה בה מחייבת ענישה של ממש.

באשר לטענת השיהוי.

הסנגור צטט כאמור בהודעת הערעור דברים שנאמרו על ידי מותב זה בחלקו והדברים ברורים ומקובלים עלינו גם היום אלא שכל מקרה לגופו ובית המשפט אמור לבחון את הנסיבות הקונקרטיות שבפניו.

המערער הוא זה שביקש דחיות ומה לו כי ילין כאשר בית משפט קמא נעתר להן.

יתכן שטוב היה עושה ביהמ"ש קמא אם לא היה נעתר בכל המקרים עדיין המערער איננו יכול ליהנות מתוצאותן של אותן בקשות דחיה שהוגשו על ידו.

המרווחים בין דחיה לדחיה לא היו חריגים גם אם התוצאה הסופית אכן משקפת שיהוי של 6 שנים בין ביצוע העבירה לבין מתן גזר הדין.

בשורה התחתונה, העונש מידתי, ראוי ויש לו למערער על מה לברך, במיוחד כך כאשר אין זו עבירתו הראשונה ויש לו עבירה מאותו סוג שבוצעה בשנת 2006.

הערעור נדחה.

המערער יבצע את עבודות השירות במוסד גלעד בתל השומר. תאריך תחילת העבודה 6.9.16 שעה 08:00.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ו, 27/06/2016 במעמד הנוכחים.

צבי גורפינקל, שופט
עמית

גלעד נויטל, שופט

דבורה ברלינר, שופטת
בכירה
אב"ד